

שיעור מוסר על פי החסידות

כאייל תערוג לזכר את הלב

מלוקט מדבריו של מו"ר הרב
אייל עמרמי
שליט"א

פרשת נח

העלון מוקדש

להצלחת

אוראל ורות חתוכה
גל בלחטן בן גילה
דוד דודי בן רחל חלי
חיים בן שמחה ובני ביתו

לזיווג הגון

יוסף בן רחל
אייל בן אסתר
דוד רועי בן רבקה
לינור בת רחל עדי בת דינה

לרפואה שלימה

רבקה בת לרן שרה
דינה בת נעמי
חנה בת שרה
חיים בן שמחה
יגאל גד זוהר בן ברוריה
עמוס אליעזר בן דליה
אליעזר בן דליה
יוסף בן כמונה
שי צדיק בן אביבה

לעילוי נשמת

ניסים עמר בן סימי ז"ל
רוני ראול בן שורקיה ז"ל
רחמים בן יוסף נגר ז"ל
אביבה בת דליה ז"ל
אליעזר בן מלכה ז"ל
מזל בת רוזה ז"ל
שולמית בת סמרה ז"ל
נחמה בת שלי רחל ז"ל
יואב בן נעימה ז"ל
משה גואטה בן מרים ז"ל

העלון מוקדש לעילוי נשמת אילנה כחון בת מלכה ת.נ.צ.ב.ה.
העלון מוקדש לע"נ משה בן רחל ז"ל | שושנה בת לטיפה ז"ל ת.נ.צ.ב.ה.

זכויות ההתחזקות בעלון לעילוי נשמת דוד גולן בן שושנה ויעקב בן חתית
ולרפואת יהושע בן סרח ושרה בת לולו

לקבלת העלון השבועי למייל הכנסו לאתר <https://ayal-taarog.org.il/>

השיעור השבועי כאיל תערוך

מפי מו"ר ועט"ר הגאון הגדול הרב אייל עמרמי שליט"א

לקבלת העלון, להפצה והוספת מוקדים, להקדשות והנצחות ולכל ענייני העלון אהרון 052-9695044.
לקבלת העלון באיזורכם:

נשר אלמוג מזרחי 050-7300770
טבריה ינון אבוטבול 053-7328642
טפחות (מושב) אביאל לסרי 058-7762080
יבניאל שמואל אליעזר פרץ 053-3428761
יקנעם והאזור נתנאל 054-7999768
כרמיאל שחר דוד ויצמן 052-4605373
מעלות אלירן כהן 050-6096476
מגדל העמק משה סויסה 053-8280661
נהריה גיא 052-6161523
נווה שאנן נתנאל חיון 054-7724310
נתניה שמרון רוזנצויג 054-4320790
עכו אופיר גלרנטר 054-9851525
עפולה אלי אסולין 054-6467078
צפת ומירון יוסף בן דוד 052-4578972
קצרין ברק פוגלהוט 053-2730024
קרית ביאליק שאול תשובה 052-5422265
קרית חיים עופר ביטון 050-9371476
קרית מוצקין אבי גזית 052-6045037
קרית שמואל אביעד זנו 052-6994942
קרית שמונה גל בלחסן 054-8315153
שלומי יובל 053-5882799

דרום הארץ

אבן שמואל מיכאל לוי 050-4144121
אופקים 055-6748213
אילת רון אליהו 052-5541715
אשדוד מרדכי בטיטו 054-7515500
אשקלון נדב משה 053-2823666
באר שבע יעקב לוזיה 054-8770770
דימונה בן שושן 054-8405397
ירוחם אליה בונדי 053-5548154
כרמי גת גיל-עד ששון 052-3840648
מושב איתן רועי קדושים 050-3240240
מושב זרחיה אברהם 050-5922001
מושב מנוחה יקיר 055-5537680
מושב רווחה אודי מישאל 050-4304342
מושב שדה עוזיהו פני גלם 054-4439808
מצפה רמון יניב הרוש 052-7026200
מרכז שפירא דוד רועי 050-5887712
נירגלים מאור שטרית 058-4314314
נתיבות אדיר 052-4694367
ערד רחמים 052-7186779
קרית גת אביהו שקלים 050-6656562
קרית מלאכי ניסים 052-6494317
שדרות בן-ציון 050-6462038

חוץ לארץ

אומן נחמן קלור 1-380-50-5776453
לוס אנג'לס הוד 1-818-9345753
מיאמי שבי 1-910-9640474
ניו יורק יוסי 1-651-2464179

מרכז הארץ ירושלים ויהודה ושומרון

אדם משה הלוי 050-4177727
אור יהודה יצחק 050-4112334
אחינעז יחזקאל לוי 050-4949923
אליכין אסף סובעי 050-9262636
אפרת יוחאי ביטון 054-8780189
אריאל אביב פינטו 054-4461239
בית אל אריאל 052-8262245
בית דגן נהוראי ערוסי 053-7209069
בית שמש רועי רפאל 058-6161919
ביתר דניאל סעדי 052-8347490
בן זכאי (מושב) בן ציון 054-2188885
בני ברק בן סעדה 050-2909702
בת ים כהן שמעוןוב 052-2835442
גבעתיים אלי פלאש 050-2233507
גדרה שי 054-8348303
גני יבנה עמית בן דוד 053-3610345
גניתקה שניר קהלני 050-6431554
הוד השרון שי כהן 054-3177270
הר שמואל נריה 050-5337750
הרצליה הפרופסור 053-3338923
חולון אורן 054-5912934
חשמונאים נאור 052-4624432
יבנה עמית 054-2919221
ירושלים ירון 052-9695044
כפר סבא אופיר דוד 054-5805367
לוד אדם 054-7967670
מודיעין הראל צרויה 050-2591591
מושב ישעי אדיר באשרי 050-9876481
נס ציונה דוב 054-2639782
נריה מאור נשיא 052-3715507
עמנואל עדי טרזמן 055-5580916
פתח תקוה יעקב בן אליהו 052-2756047
קרית עקרון אבישי משה 053-2466221
ראש העין הראל 052-5002090
ראשון לציון דניאל יעקובוב 054-3371560
רחובות איתן אזולאי 054-2390447
רמלה אמיר חגי 052-5094474
רמת גן וקרית אונו עמרם 053-3139506
רעננה איתי שוורץ 053-2239377
שוהם גיא בן עמי 050-4535354
תל אביב מאיר 053-3145436
דרום תל אביב דודי 050-5990055
תל ציון (כוכב יעקב) עמית 050-3564444

צפון הארץ

אור עקיבא דניאל חיים 054-9203184
בית שאן חגי 055-9191732
בנימינה אופק שמעוני 054-5557248
הקריות והסביבה מרדכי אחיון 054-2399998
חדרה 058-3297724
חיפה אהרן חזן 058-3888899

סך עלות חוברת אחת שמקרכת עוד יהודי לקב"ה בסה"כ 1 ש"ח בלבד
המעוניין לתרום ולשלוח חלק בזיכוי הרבים. יפנה לאהרון - 052-9695044

גיליון שצ"ז - פרשת נח

ד	לתת את הדעת על צערם של אחרים
ה	אם צער חברך לא בליבך, איך תבקש שהקב"ה יעלה על ליבו את צערך?
ו	איך זוכים לזכך את הלב?
ו	על מה בעיקר התפלל רבי נחמן מברסלב?
ז	למה לא ביקשת רחמים על בני דורך?
ח	הנהגת משה רבנו עם ישראל במצרים
ח	נהנה אני לשמח בני אדם
ט	סיפורים אישיים מחזקים
ט	האמונה מתחילה במקום שעדיין לא רואים
י	סיפורי צדיקים
י	רבי שמעון שקופ

לזכך את הלב

שהכירו את הבלי העולם, אלא דור שלם שגדל על קדושה, על יראת שמים, על אהבת התורה ועל עבודת ה'.

הגמרא מוסיפה שכאשר אויב היה מנסה להתקרב לעיר, לא היה לו שום סיכוי. זכות התורה הגנה עליהם בעוצמה כזו, שאפילו האויבים פחדו להילחם בהם. רש"י מבאר שכוחם היה בזכות התורה הקדושה, ובזכות הבל פיהם של תינוקות של בית רבן, שאין בו חטא.

אבל לפתע מגיע המשפט המזעזע ביותר בכל הסוגיה: כאשר גברו העוונות, נכנסו האויבים לעיר, כרכו כל ילד בספרו ושרפו אותם יחד באש.

רבן שמעון בן גמליאל היה מן היחידים שנותרו בחיים, ועל כך זעק: "עיני עוללה לנפשי". אני נשארתי לבדי מכל

חז"ל במסכת גיטין (נח ע"א) מביאים מאמר מצמרר בשם רבן שמעון בן גמליאל על הפסוק במגילת איכה: "עֵינֵי עוֹלָלָה לְנַפְשִׁי מִכָּל פְּנוֹת עִירִי".

רש"י מבאר שהדמעות הרבות שזלגו מעיניו מרוב כאב וצער שינו את מראה פניו. לא היה זה בכי רגיל, אלא בכי של אדם שראה במו עיניו חורבן שאין הדעת מסוגלת להכיל.

הגמרא מספרת על העיר ביתר, עיר שהייתה מלאה תורה ויראת שמים. ארבע מאות בתי כנסיות היו בה, ובכל אחד מהם היו ארבע מאות מלמדי תינוקות, ולכל מלמד היו ארבע מאות תלמידים.

מדובר במספר בלתי נתפס של תינוקות של בית רבן, שכל חייהם היו מוקדשים לתורה ולקדושה. אלו לא היו ילדים

חלק מהאנשים קנאה כלפיהם. וכאשר ירושלים נפלה, לא כאב להם כפי שהיה צריך לכאוב. הם לא יצאו לרקוד ברחובות, אבל גם לא נשבר להם הלב. וכאן טמון היסוד הגדול שהגמרא באה ללמד אותנו.

אפשר להיות תלמיד חכם עצום. אפשר לדעת מסכתות שלמות בעל פה. אפשר לשקוד על התורה מבוקר ועד לילה. אבל אם הלב נשאר אטום לצערו של יהודי אחר, חסר העיקר.

התורה לא נועדה רק למלא את הראש בידיעות, אלא לרכך את הלב. הלב הוא משכן השכינה. אדם יכול לעבוד כל חייו על השכל שלו, לצבור עוד ידע, עוד חידושים, עוד פלפולים, ובאותו זמן להזניח את העבודה על המידות, על הרחמים, על האהבה ועל הרגש כלפי הזולת.

לתת את הדעת על צערם של אחרים

חז"ל ממשיכים לספר על אנשי ביתר סיפורים המעידים על דרגתם הרוחנית הגבוהה.

הגמרא מתארת כיצד היו בודקים כל תקלה שאירעה בעיר מתוך הבנה שאין פורענות באה לעולם במקרה.

כאשר אירעה תקלה באחד משערי העיר, חיפשו ובדקו איזה חטא גרם לכך, עד שמצאו את מקור הקלקול ותיקנו אותו.

זו הייתה עיר שחיה ביראת שמים, עיר שבה אנשים לא חיפשו להאשים אחרים אלא בדקו את עצמם. ואף על פי כן, אומר המהרש"א, כל זה לא הועיל משום שחסרה הייתה נקודה אחת – הלב.

לא די שאדם יהיה צדיק במעשיו אם ליבו אינו מרגיש את כאבו של אחיו.

אותו עולם של תורה, מכל אותם אלפי ורבבות ילדים קדושים.

כשאדם לומד את הדברים האלה הוא חייב לעצור ולשאול את עצמו: איך ייתכן? הרי התורה מגינה ומצילה. אלו תינוקות של בית רבן שאין בפיהם חטא. חז"ל אומרים שהבל פיהם הוא שמעמיד את העולם כולו. אם כן, כיצד אירע אסון כזה?

החיד"א מביא את דברי חז"ל: "לשון רכה תשבר גרם", ומבאר שתינוקות של בית רבן שוכרים גזרות קשות ומבטלים פורענויות. אם כך, איזה עוון יכול להיות גדול כל כך עד שאפילו זכותם של אותם ילדים קדושים לא עמדה להגן עליהם?

זו איננה רק שאלה על מה שהיה לפני אלפי שנים. זו שאלה שכל יהודי צריך להפנות אל עצמו. אם התורה מגינה, מה הייתה הנקודה שחסרה שם?

המהרש"א מגלה יסוד עמוק מאוד. הוא מסביר שביתר המשיכה להתקיים עוד חמישים ושתיים שנה לאחר חורבן בית המקדש. עיר של תורה, עיר של צדיקים, עיר של קדושה, ובכל זאת היא חרבה. מדוע? חז"ל אומרים שבני ביתר לא התאבלו כראוי על חורבן ירושלים.

במבט ראשון הדברים נראים בלתי מובנים. וכי יעלה על הדעת שיהודים שמחים על חורבן בית המקדש? הרי טיטוס חילל את קודש הקודשים, שפך דם ישראל והחריב את המקום הקדוש ביותר בעולם. איזה יהודי יכול לשמוח על כך?

המהרש"א מסביר שלא מדובר בשמחה גלויה על עצם החורבן, אלא במשהו עמוק הרבה יותר. אנשי ירושלים היו המרכז הרוחני של עם ישראל. אליהם היו כולם עולים לרגל, שם הייתה הסנהדרין ושם הייתה השראת השכינה. במשך השנים נוצרה אצל

דל – גם הוא יקרא ולא יענה." אדם שמתעלם מזעקתו של הזולת, עלול חלילה להגיע למצב שגם תפילתו אינה נשמעת.

אפשר להיות גדול בתורה, אפשר לדעת הלכה, גמרא ופוסקים, אך אם אדם אינו עובד על ליבו, התורה עלולה להישאר בשכל בלבד. כאשר התורה אינה מחלחלת אל הלב, עלולה להתפתח מציאות שבה אדם שמח בכישלונו של אחר מפני שהדבר מביא לו תועלת אישית.

כמה זה מפחיד. אדם יכול ללמוד תורה כל ימיו, ובכל זאת לשמוח בליבו כאשר מתחרה שלו נופל, כאשר ישיבה אחרת נחלשת או כאשר מישוהו אחר נכשל. כלפי חוץ הוא ידבר דברי השתתפות, אבל בפנים ליבו תהיה שמחה נסתרת. זהו בדיוק המקום שעליו צריכים לעבוד. רבי ירוחם ממיר, מגדולי בעלי המוסר, סיפר בכנות נדירה על מחשבה שעלתה בליבו.

פעם פרצה שרפה בפנימיית ישיבת מיר. הוא הודה שבאותם רגעים חלפה במחשבתו משאלה שהשרפה תתפשט גם לבית המדרש. לא מפני ששנא את התורה חלילה, אלא מפני שהתגעגע לאשתו ורצה שתימצא סיבה לשלוח את בני הישיבה לבתיהם.

מיד לאחר מכן הזדעזע מעצמו ואמר: כיצד ייתכן שאני מוכן, אפילו במחשבה, שיישרפו ספרי תורה רק כדי שלא ייפגע הכבוד שלי וכדי שלא יאמרו שאני מתגעגע הביתה???

דווקא משום שהיה אדם גדול כל כך, היה מסוגל לחשוף את עומק המאבק הפנימי שלו.

הוא לימד אותנו שהמלחמה האמיתית של האדם איננה רק על המעשים, אלא על מה שמתרחש בלב.

אם אדם גדול כזה פחד מהמחשבות

כאשר ירושלים חרבה, לא נשבר ליבם כפי שהיה צריך להישבר, והקב"ה מדקדק עם צדיקים כחוט השערה.

כמה צריך להיזהר לא להתרגל לצערם של אחרים.

אנחנו בדור ששומעים בכל יום על עוד אסון, עוד מחלה, עוד משפחה שמתמודדת עם ניסיון קשה, ואדם אומר לעצמו: "מה אפשר לעשות? כולם עוברים קשיים".

המשפט הזה נשמע טבעי, אבל הוא מסוכן מאוד. יהודי אינו רשאי להתרגל לכאב של יהודי אחר, גם אם אין בידינו להושיע, אנו יכולים לכאוב, להתפלל, להשתתף בצער, לומר פרק תהילים, לתת צדקה או לפחות להרגיש בלב את הכאב. הלב היהודי אינו יכול להישאר אדיש.

שמעתי פעם מאדם שאמר שכל פעם שהוא שומע או רואה אמבולנס נוסע בכביש הוא קורא פרק תהילים לרפואת החולה, הוא לא יודע מי נמצא בתוך האמבולנס אבל יש שם יהודי בצער אז הוא קורא תהילים לרפואתו.

רבי יהודה החסיד כותב יסוד נפלא: יש מתפלל ונענה ויש מתפלל ואינו נענה. מדוע? מפני שיש אדם שמתפלל רק על עצמו, ויש אדם שליבו פתוח לצערם של אחרים. מי שמרגיש את כאב חברו, הקב"ה שומע גם את כאבו שלו. אבל מי שאינו נושא בעול עם חברו, כיצד יבקש שהקב"ה יישא בעול שלו?

אומר הרב יש מתפלל ונענה ויש מתפלל ואינו נענה, וההבדל אינו רק בכוונת התפילה אלא גם במצב הלב.

אם צער חברך לא בליבך, איך תבקש שהקב"ה יעלה על ליבו את צערך?

לכן אומר הפסוק: "אוטם אוזנו מזעקת

להיטיב עמו? השכל מתקומם, אבל הלב היהודי נבנה דווקא במקומות האלה. שם האדם מוכיח שהוא עובד את ה' ולא את הרגשות הטבעיים שלו. כל מעשה כזה שובר עוד שכבה של גאווה, עוד שכבה של כעס, ועוד מחיצה שמפרידה בין האדם לבין בוראו.

חובות הלבבות מוסיף עצה עמוקה עוד יותר. כאשר אדם נפגע ממישהו, במקום לעסוק כל היום במה שהשני עשה לו, יחשוב: "מה הקב"ה רוצה ללמד אותי? על מה עליי לעשות תשובה?" אדם שרגיל להאשים אחרים לא יתקדם לעולם. אבל אדם שמביט פנימה ושואל את עצמו: "ריבונו של עולם, מה אתה מבקש ממני?" – מתחיל לצמוח באמת. במקום למלא את הלב בטענות על הזולת, הוא ממלא אותו בענווה ובבקשת סליחה מהקב"ה. וכשאדם מתפלל כך, אומר חובות הלבבות, הקב"ה יכול להפוך גם את אויביו לאוהביו.

זוהי העבודה שעליה מדבר הרב. לא להסתפק בלימוד התורה בלבד, אלא לתת לתורה לעצב את הלב. אפשר להגיע למדרגות עצומות בידיעת התורה, אבל אם הלב נשאר קשה, התורה אינה ממלאת את ייעודה.

לכן אמרו חז"ל: "זכה – נעשית לו סם חיים, לא זכה – נעשית לו סם המוות." אותה תורה עצמה יכולה לרומם את האדם עד השמים, ויכולה חלילה להשאיר אותו עם מידות מקולקלות אם אינו עובד על פנימיותו.

על מה בעיקר התפלל רבי נחמן מברסלב?

רבנו נחמן מברסלב מגלה לנו על מה הייתה תפילתו העיקרית במשך כל ימיו חייו.

שבליבו, כמה אנחנו צריכים להתפלל שהקב"ה יטהר את ליבנו ויזכך את רגשותינו.

זוהי עבודת החיים. לא רק להוסיף עוד ידיעה, עוד שיעור ועוד ספר, אלא לשאול את עצמנו: האם הלב שלי נעשה רך יותר? האם אני שמח בשמחתו של יהודי אחר? האם אני כואב את כאבו? האם אני מסוגל לראות את הטוב גם במי שפגע בי? אלו השאלות שעליהן נבחנת עבודת ה' האמיתית.

איך זוכים לזכך את הלב?

כיצד זוכים ללב כזה? כיצד אדם מצליח לעקור מתוכו קנאה, שנאה, כעס ונקמנות, ולהחליף אותם ברחמים, באהבה ובאמונה?

על כך מלמד אותנו בעל חובות הלבבות יסוד שהוא מהפכה של ממש בעבודת ה'.

כאשר אדם פוגש אויב, אדם שפגע בו, ביזה אותו או מבקש את רעתו, טבעו של האדם להשיב מלחמה. אבל התורה מחנכת אותנו בדרך אחרת לגמרי. חובות הלבבות כותב שעל האדם לבטוח בה' ולא באנשים, להבין שכל מה שקורה לו מגיע בהשגחה פרטית, לסבול את חרפתו ולא להשיב לאויבו כגמולו.

אדרבה, ישתדל לגמול לו טובה ולעשות עמו חסד ככל יכולתו. לא מפני שהשני צודק, אלא מפני שהאדם מחנך בכך את ליבו להאמין שאין שום אדם בעולם שיכול להזיק לו בלי רצון ה'. אם הכול מגיע מאת הקב"ה, אין לי מלחמה עם בני אדם, אלא רק עבודה פנימית עם עצמי.

כמה קשה לחיות כך. אדם שפגע בי, אני עוד אזמין אותו לשמחה שלי? אדם שדיבר עליי לשון הרע, אני אחפש כיצד

בידו לעזור בלב. והלב הזה יקר מאוד לפני הקב"ה. כי בסופו של דבר, זהו רצונו של הבורא – לב יהודי חי, לב שמרגיש, לב שאוהב, לב שאינו מסוגל להישאר אדיש כאשר יהודי אחר סובל. הוא רואה פתק שתלוי בבית כנסת להתפלל על פלוני שחולה או שצריך לעבור ניתוח, הוא לא ממשיך ללכת ולהתעלם מהפתק, הוא עוצר וקורא עליו פרק תהילים.

למה לא ביקשת רחמים על בני דורך?

הנביא עמוס מוכיח את ישראל על נקודה זו בדיוק. הוא מתאר אנשים החיים בשפע, שותים יין ומתענגים על כל טוב, אבל "לא נחלו על שבר יוסף" – ליבם אינו כואב את שברם של אחיהם. על כך נשבע הקב"ה שהוא מואס בגאווה הזאת.

אין הכוונה רק לאדם עשיר שאינו נותן צדקה, אלא לכל אדם שאינו מרגיש את כאבו של יהודי אחר. אפשר להיות תלמיד חכם גדול, אפשר להיות בעל חסד, ואפילו להתפלל בכוונה, אבל אם צערו של הזולת אינו חודר ללב – חסרה נקודת היסוד.

לפעמים אנחנו רואים יהודים רחוקים מתורה ומצוות, וממהרים לשפוט אותם. אדם רואה יהודי שאינו שומר שבת, שאינו מניח תפילין, שאינו חי על פי התורה, ומיד חושב שהוא אשם בכל מה שקורה לו.

אבל זו אינה דרכה של תורה. להפך. כל צער שעובר על יהודי צריך לעורר אותנו לחשבון נפש אישי. במקום לשאול מה הוא עשה לא בסדר, עלינו לשאול את עצמנו: מה אנחנו יכולים לתקן כדי להביא עליו רחמים.

המדרש מלמד שכאשר הקב"ה בא בטענה אל נח לאחר המבול, הוא אמר

לא על פרסום, לא על תלמידים, לא על כבוד ואפילו לא על מדרגות רוחניות. הוא ביקש מהקב"ה דבר אחד: להרגיש את כאבם של ישראל.

הוא אמר שפעמים רבות היה מתפלל שיזכה לחוש את צערו של כל יהודי כאילו היה שלו ממש. וכאשר הגיע למדרגה זו, היה מספר שכאשר אדם היה בא ומספר לו את צרתו, היה מרגיש את הכאב יותר מאותו אדם. זו אינה מליצה. זו הייתה מציאות חייו של צדיק שעבד כל ימיו על הלב.

איזו הסתכלות שונה זו על העולם. כאשר יהודי מספר לנו על קושי בפרנסה, על מחלה, על בעיה בשלום בית או על ילד שמתקשה בדרך, איננו אמורים רק לענות לו: "יהיה בסדר, הכול לטובה." ודאי שהכול מאת ה', אבל לפני הכול צריך להרגיש את הכאב שלו. לבכות איתו, להתפלל עליו, לשאת חלק מן המשא שעל ליבו. רק אחר כך אפשר לחזק באמונה. מי שממהר לדבר על אמונה בלי להרגיש את כאב הזולת, עדיין לא למד את שפת הלב.

לכן כל נוסח התפילה שלנו כתוב בלשון רבים: רפאנו, ברכנו, השיבנו, סלח לנו, גאלנו. איננו מבקשים רק על עצמנו.

יהודי לעולם אינו עומד לפני הקב"ה כאדם פרטי בלבד. הוא חלק מעם שלם. הוא נושא בליבו את כאבם של כל ישראל. כאשר אדם מתפלל כך, הוא נעשה כלי לשפע גדול יותר, משום שליבו כבר אינו מצומצם בתוך עצמו בלבד.

כמה גדולה מעלתו של אדם שמכניס לתפילתו גם יהודים שאינו מכיר. הוא שומע על אדם העומד לפני ניתוח ומתפלל עליו. הוא שומע על יהודי שנמצא במצוקה, במעצר, בקושי כלכלי או במשבר משפחתי, וליבו יוצא אליו. אולי אין בידו לעזור במעשה, אבל יש

לקבורתם בכבוד ומוסר את נפשו על כל אחד ואחד מהם. אמר לו הקדוש ברוך הוא: "אתה טיפלת בגופות בני – חיך שאני בעצמי אטפל בגופתך". ולכן נאמר על משה רבנו: "ויקבור אותו בגיא".

אין זה רק שכר על מעשה חסד, אלא גילוי מהי דרכו של מנהיג בישראל. מנהיג אמיתי אינו מחפש כבוד ואינו בונה את עצמו על חשבון אחרים. הוא חי את הכאב של עם ישראל, וכאשר יהודי סובל – גם ליבו סובל.

נהנה אני לשמח בני אדם

החזון איש היה אומר: "נהנה אני לשמח את ליבם של בני אדם." הוא ראה בכך את אחת ההנאות הגדולות ביותר בחייו. ולא זו בלבד, אלא שהיה נזהר מאוד שלא לגרום לאדם אחר אי-נעימות אפילו לרגע אחד.

איזו מדרגה נפלאה זו. לא רק שלא לפגוע, אלא לחשוב בכל רגע כיצד להוסיף שמחה, עידוד, כבוד וחיזוק לכל יהודי שפוגשים. זו עבודת הלב האמיתית.

זהו המסר הגדול שלמדנו מכל הסוגיה. אנשי ביתר היו מלאים תורה, אבל חז"ל גילו לנו שהתורה לבדה אינה מספיקה אם אינה משנה את הלב. הקב"ה אינו מבקש רק שנדע יותר, אלא שנהיה טובים יותר. שנרגיש את כאבו של יהודי אחר, שנחפש את טובתו, שנאמין שכל מה שקורה לנו הוא בהשגחת ה', ושנזכור שאין בעולם אויב אמיתי מלבד היצר הרע שמנסה להרחיק אותנו מהאהבה, מהרחמים ומהאמונה. אם נזכה לעבוד על הלב כפי שלימדו אותנו חז"ל, בעלי המוסר והצדיקים, נזכה שגם התורה שלנו תהיה תורה של חיים, תורה שמרוממת את האדם

לו כביכול: מדוע לא ביקשת רחמים על דורך? גם אם אנשי הדור היו רשעים, עדיין הייתה מוטלת עליו האחריות להתפלל עליהם. זו דרכם של צדיקים אמיתיים. הם אינם מחפשים מי אשם, אלא כיצד אפשר להציל.

הנהגת משה רבנו עם ישראל במצרים

כך נהג גם משה רבנו. כאשר ראה את עם ישראל במצרים, הוא לא שאל האם הם ראויים לגאולה. הרי חז"ל אומרים שלא שמרו ברית מילה, שלא היו במדרגה רוחנית גבוהה, ומידת הדין טענה שאינם ראויים להיגאל. ובכל זאת משה רבנו יצא אל אחיו, ראה את סבלותם, נשא איתם בעול, עזר להם בגופו ממש ואמר בליבו: "מי ייתן מותי עליהם." הלוואי שאני אסבול במקומם.

זו אהבת ישראל אמיתית. לא אהבה שתלויה במעשיו של השני, אלא אהבה שנובעת מעצם היותו יהודי.

חז"ל מתארים שמשה היה מסייע לכל אחד ואחד בעבודתו הקשה. הוא לא הסתפק בדיבורים של חיזוק. הוא הכניס את הכתף שלו מתחת למשא של אחיו.

על כך אמר לו הקב"ה: "אתה הנחת את עסקיך והלכת לראות בצערם של בני – חיך שאני מניח את העליונים ואת התחתונים ומדבר עמך." דווקא מפני שליבו של משה היה מלא רחמים, הוא זכה להיות רועה ישראל ונאמן ביתו של הקב"ה.

זו גם הסיבה שהמדרש מדגיש כל כך את הנהגתו של משה רבנו. כאשר היה רואה יהודי שנפטר בעבודת הפרך והמצרים משליכים את גופתו בביזיון, לא היה מסוגל להמשיך כאילו דבר לא קרה. הוא היה אוסף את המתים, דואג

ומקדשת אותו באמת. ומתוך שנרבה במהרה לראות בבניין בית המקדש
אהבת ישראל, נישא איש בעול רעהו השלישי, בביאת גואל צדק ובגאולה
ונחזק את האמונה בליבנו, נזכה השלמה, במהרה בימינו, אמן.

סיפורים אישיים מחזקים

יש לכם סיפור אישי? שתפו אותנו ונפרסם. במייל d0545314210@gmail.com בוואצאפ: 052-9695044

האמונה מתחילה במקום שעדיין לא רואים

בבית הכנסת של הרב ישועה בסיס בתוניסיה התאספו יהודים לתפילת סליחות בראש חודש אלול. הקהל אמר את הפיוטים בהתעוררות גדולה, אך בתוך כל הציבור בלט במיוחד אדם אחד – עני פשוט, לבוש בגדים בלויים, שלא ידע להתפלל כמו כולם. כשהגיעו לפיוט שבו החזן אומר בקשה והקהל עונה "עננו", אותו עני חוזר שוב ושוב בקול גדול: "עננו! עננו! עננו!"

המתפללים הסתכלו עליו וחלקם אף חייכו. הם שמעו את האופן שבו הוא אומר את המילים, וחשבו לעצמם שאין זו תפילה מכובדת במיוחד. אבל הרב ישועה בסיס שם לב לדבר אחר. הוא ראה את הלב.

אותו עני לא ידע את כל הנוסחאות ולא הכיר את כל הכוונות, אבל הוא הגיע לבית הכנסת עם לב שבור וביקש מהקב"ה דבר אחד: שיענה לו. בכל פעם ששמע את המילה "עננו", הוא הרגיש שזו הבקשה שלו ממש.

הרב הבין שתפילה כזו, שבאה מעומק הלב ובתמימות, אינה דבר שיש לזלזל בו. להפך. דווקא הפשטות והכנות שבה היו יקרות בעיני שמים.

הסיפור מלמד שתפילה אינה תחרות. לא תמיד מי שיודע יותר הוא זה שמתפלל יותר. לפעמים אדם פשוט עומד מול הקב"ה ואומר כמה מילים, אבל כל הלב שלו נמצא בתוכן. וזהו אחד היסודות שאנו לומדים מפרשת נח.

נח חי בדור שבו כמעט כל העולם היה מושחת. כולם הלכו בדרך אחת, והוא בחר בדרך אחרת. הוא לא התפעל מהסביבה ולא נתן למציאות לקבוע לו במה להאמין. הוא נשאר נאמן לרצון ה'.

גם כאשר אדם נמצא בתקופה שבה הוא מרגיש שהמציאות כולה נגדו, אסור לו להפסיק לפנות אל הקב"ה. לפעמים דווקא התפילה הפשוטה ביותר, שאדם אומר מתוך כאב אמיתי, היא התפילה שמחזיקה אותו ומביאה אותו אל הישועה.

אל תאמר: "אני כבר התפללתי מספיק". אל תאמר: "כבר ביקשתי כל כך הרבה פעמים". אם עדיין לא נענית, המשיך לפנות לאבינו שבשמים.

הישועה אינה תלויה בכך שהאדם רואה אותה. האמונה מתחילה דווקא במקום שבו עדיין לא רואים.

סיפורי צדיקים

רבי שמעון שקופ - ט' חשוון:

רבי שמעון יהודה הכהן שקופ זצ"ל היה מגדולי ראשי הישיבות בדורות האחרונים, מגדולי עולם התורה בליטא, ומי שהותיר חותם עמוק על דרך לימוד הגמרא והבנת עומק דברי חז"ל. ספריו ודרך לימודו נעשו יסוד מרכזי בעולם הישיבות, אך לצד גאונותו העצומה בתורה נודע גם כאדם בעל מידות נעלות, שכל חייו היו מוקדשים לתורה, למוסר ולדאגה לזולת.

רבי שמעון שקופ נולד בשנת תרי"ט בעיירה טורץ שבליטא. כבר בצעירותו ניכרו בו כישרונות יוצאי דופן והתמסרות גדולה ללימוד התורה. הוא למד בישיבות ליטא והושפע רבות מדרכם של גדולי התורה בני דורו. בהמשך כיהן כרב בכמה קהילות, עד שהתמנה לראש ישיבת גרודנא, שם העמיד תלמידים רבים שהמשיכו את דרכו והפיצו את תורתו בעולם הישיבות.

מי שלמד את שיעוריו של רבי שמעון שקופ הכיר את המאפיין המרכזי של דרכו: הוא לא הסתפק בידיעת הסוגיה, אלא ביקש להבין את השורש וההיגיון העומד מאחוריה. הוא היה מגדולי המפתחים של דרך הלימוד הישיבתית, שהתמקדה בהגדרת המושגים והבנת יסודות הדיון. ספרו המפורסם, "שערי יושר", הפך לאחד מספרי היסוד של עולם הישיבות. אולם מי שיקרא את דבריו יגלה דבר נוסף. מאחורי העומק הלמדני הסתתר לב רגיש מאוד. רבי שמעון שקופ הרבה לדבר על כך שעבודת ה' אינה מסתכמת בידיעת התורה בלבד. האדם צריך להפוך את התורה לחלק מאישיותו. מידותיו, יחסו לחברו, יכולתו לוותר והרגישות שלו לכאב של אדם אחר – כל אלה צריכים להיות מושפעים מהתורה שהוא לומד.

בכתביו הוא מדגיש פעמים רבות את חשיבות הטוב והחסד. האדם אינו צריך לחיות רק עבור עצמו. ככל שאדם מתרומם מבחינה רוחנית, כך עליו להיות רגיש יותר לסובבים אותו. התורה אמורה להפוך את האדם ליותר טוב, יותר ישר ויותר מועיל לבריות. מסופר על תלמידים שהיו רגילים לראות את ראש הישיבה שקופ בלימוד בעומק עצום. כאשר הגיע אליו יהודי שהיה זקוק לעזרה, היה מסוגל להפסיק את לימודו ולהקדיש לו את מלוא תשומת הלב. מבחינתו, גם ההתמסרות לצורכי הייתה חלק מעבודת ה'. וזו אחת הנקודות המיוחדות בדמותו: לצד גאונות נדירה בתורה, הוא ביקש תמיד שהתורה תיצור אדם שלם.

רבי שמעון שקופ נפטר בשנת תרצ"ט, אך השפעתו נמשכת עד היום. תלמידי ישיבות בכל רחבי העולם לומדים את שיעוריו ואת ספריו, ובמיוחד את "שערי יושר", "חידושי רבי שמעון יהודה הכהן" וכתביו על סוגיות הש"ס.

מורשתו אינה רק דרך חדשה ללמוד גמרא. היא מלמדת שהעמקה בתורה ומידות טובות אינן שני עולמות נפרדים. אדרבה, ככל שאדם מבין יותר את התורה, עליו לשאוף שהתורה תחדור אל ליבו ותשפיע על הדרך שבה הוא מתייחס לכל אדם.

כך הפך רבי שמעון שקופ לא רק לראש ישיבה גדול, אלא לדמות שהשפעתה ניכרת הן בבית המדרש והן בלבם של תלמידים המבקשים להיות בני תורה באמת.

אולמי ROYA EVENT

שני אולמות מפוארים לכל סוגי האירועים.

מנות שף

עיצוב מדהים

כשרות
מהודרת מחפוד

שירות ואיכות
ברמה הכי גבוהה.

לפרטים:

050-3270709

האולמות במתחם בית הכנסת 'כאייל תערוג',
רח' הרב מן ההר 4, הר חומה, ירושלים.

עם מורנו כבוד הרב
אייל עמרמי שליט"א

תוכנית מסע הקודש לאומן ומזיבז

ד"ר-א בחשוון תשפ"ז | 18-22/10/2026

תוכנית המסע

מחיר
\$1790

לפי המסורת, רבים נוהגים להגיע למקום זה כסגולה
לרפואה ולבריאות הגוף והנפש, ומתפללים שכל
החולים יזכו לרפואה שלמה בתוך שאר חולי ישראל.
לאחר מכן: ביקור בבית הכנסת העתיק של הבעל שם
טוב.
שיעור תורה והתחזקות.
14:00 - ארוחת קלה, מנוחת צהריים וזמן חופשי.
17:30 - תפילת מנחה וערבית, ארוחת ערב מוקדמת,
מנוחה מוקדמת לקראת היציאה לפנות בוקר.

יום חמישי - י"א בחשוון תשפ"ז | 22/10/2026

04:00 - יציאה ממזיבז לעבר שדה התעופה בקישינב.
13:30 - הגעה לשדה התעופה, סידורי טיסה ובידוק.
16:20 - המראה לישראל מספר טיסה 517.
19:20 - נחיתה בארץ הקודש בעזרת ה'.

דגשים חשובים!

- יש להצטייד בדרכון בתוקף.
- מזה האוויר בתקופה זו קריר, ולכן מומלץ להצטייד
בלבוש חם ונוח.
- סדר הזמנים עשוי להשתנות בהתאם לתנאי הדרך, מזג
האוויר ולוחות הזמנים של הטיסות.
- במהלך כל המסע נשמור על אווירה של קדושה, אחדות,
כבוד הדדי ושמחה, ונשתדל שכל אחד ישוב לביתו
מחזק ברוחו ובאמונתו.

יהי רצון שנפגש שם הנפלאות שנתפרץ על ציון הצדיקים הקדושים
ינקלו כרחמים וברצון נפגש כלנו לבראות איננה, ולשועת

לפרנסה טובה,
לשלוט בתי, לנצח טוב יבוא חלוצין
ולגאולה השלמה באהרה בימינו אמן.

עם החזן והפייטן
ישראל אמסלם
וליווי קלידן

יום ראשון - ד' בחשוון תשפ"ז | 18/10/2026

16:30 - מפגש בבת"ג.
לאחר סידורי הבידוק נצא יחד לשער היציאה.
20:00 - המראה בעד"ה מספר טיסה 518.
23:05 - נחיתה בקישינב.
תפילת ערבית בשדה התעופה התארגנות ויציאה לדרך.
00:20 - נסיעה לאומן. במהלך הנסיעה יערכו עצירות
התרעננות לפי הצורך.

יום שני - ח' בחשוון תשפ"ז | 19/10/2026

08:00 - הגעה לאומן, תפילת שחרית.
קבלת חדרים, ארוחת בוקר. מנוחת בוקר לאחר הנסיעה.
ארוחת קלה בצהריים.
זמן חופשי לתפילה, התבודדות וביקור בציון הקדוש.
17:30 - תפילת מנחה בציון רבי נחמן מברסלב זי"ע.
לאחר המנחה יתקיים שיעור תורה והתחזקות.
19:00 - תפילת ערבית.
20:00 - ארוחת ערב חגיגית, דברי תורה, שירה וריקודים
מתוך שמחה של מצווה, לינה באומן.

יום שלישי - ט' בחשוון תשפ"ז | 20/10/2026

06:30 - תפילת שחרית בנין החמה.
11:00 - ארוחת בוקר, יציאה לציונו של רבי נתן מברסלב
זי"ע.
13:30 - הגעה לציון. זמן לתפילה אישית, אמירת תהילים
ובקשות.
14:30 - יציאה למזיבז - עירו הקדושה של הבעל שם טוב.
17:00 - הגעה למזיבז, קבלת חדרים, התארגנות.
18:00 - תפילת מנחה.
לאחר מכן עליה לציונו הקדוש של הבעל שם טוב זי"ע.
19:30 - תפילת ערבית, ארוחת ערב, לינה במזיבז.

יום רביעי - י' בחשוון תשפ"ז | 21/10/2026

תפילת שחרית, ארוחת בוקר.
12:00 - יציאה למעיין הבעל שם טוב הקדוש.

לפרטים והרשמה אשר ברקוביץ:

058-7695295